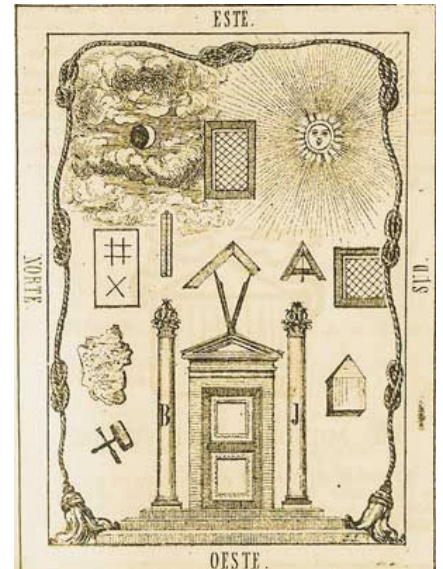

לוח הדרגה

בימים הראשונים של הבניה החופשית המפגשים היו נערכים בחדרים פרטיים מעל לבתי משתה.

השוער היה מצייר על הרצפה עם גיר או פחם את הלוח. מכוון שלא כל השוערים היו אומנים, דוגמאות היו מסופקות על מנת להבטיח את דיוק הציור.

כאשר העבודה הייתה מסתיימת, תלמיד בונה או הצעיר מבין האחים, היה אחראי לנקות את הרצפה בעזרת סמרטוט ודלי מים! לפעמים, מרוב התלהבות, היו נשפכים מידי מים שהיו מטפטים על הסועדים בקומה התחתונה, ואם הציור היה קשה למחיקה, היו נשארים "רמזים" על הסימנים על הרצפה. לכן נוצר הרעיון להדפיס את הלוח על בד שהיו מניחים על רצפת ההיכל בתחילת העבודה. שטחים אלה היו גדולים למדי ואחים היו, בטעות, דורכים עליהם וגורמים להם נזקים. השלב הבא היה להציב שטיחים אלה על בסיס קשית. מכאן, סביר להניח שבא הנוהג

להליכה בלשכה, בצורת מרובעת (to square the lodge).

למרות זאת, פירוק השטיח מהבסיס וקיפולו לאכסון היה גורם להתבלות הבד. אז הסמלים היו נצבעים ישירות על הלוח, וכך נוצרו "לוחות הדרגה" (tracing boards).

הסברה הנוספת "לריבוע הלשכה" באה להסביר את העובדה שרק לאדריכל, רב הבונה היו ידועים השטחים הבנויים וכדי למנוע סיכון העובדים (השוליות והחברים) היה עליהם להקיף את אתר הבניה ולא לעבור דרכו.

מיקום הצבתו של הלוח שונה מלשכה ללשכה. רוב הלשכות העובדות בריטואל "אמולציה" "emulation" מניחים אותו מול המפקח השני, בארצות המערב, במרכז רצפת ההיכל, אך גם לצד שמאל של הנשיא, ליד הנואם (או מכהן). הכלל החשוב הוא שיהיה ניתן לראות את הלוח באופן ברור!

הדבר חשוב כי אם המנצח על הטקס שוכח לעדכן אח המאחר לעבודה בדרגת העבודה, מבט מהיר על הלוח יאפשר לו לדעת מטרת העבודה. כנ"ל לגבי אח ש"נירדם" או יותר נכון "שוקע במחשבות מסוניות" ולא עוקב על התפתחות העבודה המתבצעת!

בארה"ב של היום ישנם לשכות שמקרינות את הלוח על מסך. לא עוצרים את הקדמה!!

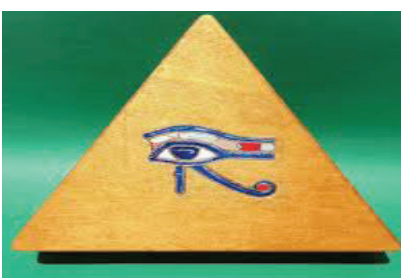
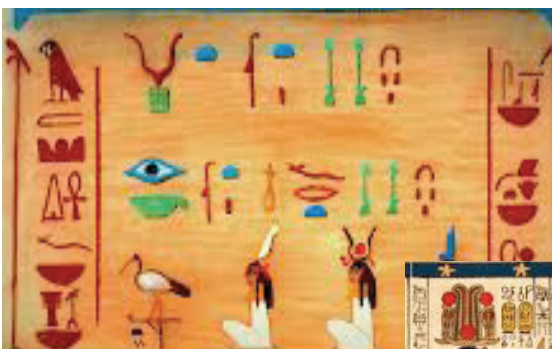
מנהגים של הבניה החופשית מזכירים מאוד את התקופה של מצרים העתיקה.

בעלי הידע והפילוסופים המצרים שלא ששו לגלות את סודם לעין ההמון, הסתירו אותם דרך סמלים וצורות הירוגליפיות שהיה בעלי משמעות למכהנים הגדולים והמכשפים בלבד, שנשבעו לשומרם בסוד.

פיתגורס, שלמד מהמצרים את מדעי המתמטיקה, ביסס את שיטתו בדרך זאת. ולמה להסתיר?

פיתגורס ידע את חשיבותה של הגיאומטריה ושבעזרת העיגול ניתן לצייר ולתכנן.

הוא גם הבין שהעולם סבב סביב השמש בצורה גיאומטרית ובזמן קבוע. אך

הכנסייה דבקה ברעיון שונה שלפיו האלוהים יצר קודם את העולם ורק לאחר מכן את השמאים. לכן העולם הוא מרכז היקום ולא השמש. התנגדות לדוגמא זו הייתה מובילה ישר לגרדום! בנוסף לכך, מי שהבין את תנועת הכוכבים ידע כמה זמן לוקח לכדור הארץ להשלים את המסלול, ולקבוע בוודאות את העונות השונות. מידע חשוב ביותר לקביעת מועד הזריעה, והזמן לקצור. כמו כן הידע למקם בניינים ובאיזה צורה.

זאת למעשה הייתה ההופעה הראשונה של שני המדעים החשובים לאדם, ארכיטקטורה וחקלאות: הדרך להשגת מקלט ומזון! כל אות וסיפרה וסמל המתוארים בלשכתנו, מכוונים אל המוסר, ומסיעים להשריש את המידות הטובות ולרומם את העוסקים בהם באמונה.

המבנה של הלשכה ממזרח למערב, ואורכה מצפון לדרום, רוחבה, עומקה משטח פני האדמה עד מרכזה, גובהה עד רום שמים.

לשכת בונים חופשים מתוארת בממדים כה רחבים כי להראות על כלליות המדע, וכדי לסמל את רגשי האחוה של הבונים החופשים, שאין להם גבול פרט לזהירות.

לשכתנו העומדות על אדמת קודש, כי הלשכה הראשונה נחנכה בזכות שלוש מנחות אשר היו לרצון לאלוהים:

האחת: נכונותו של אברהם אבינו למלא את רצון האל

ולעלות לעולה את בנו יחידו, את יצחק, אך האל הראו את האיל למען יזבחהו לעולה תחת בנו.

השנייה: תפילותיו וקורבנותיו של דוד המלך, שהיו לרצון האל, מנעו את מגפה מעמו.

והשלישית, דברי התודה, הקורבנות והמנחות היקרות של הלא בקפדנות את פקודות האל על

הר סיני, הקים במדבר את משכן ממזרח למערב, וכמוהו בנה גם שלמה המלך את בית המקדש

ממזרח למערב.

לשכותנו נשענות על שלושה עמודים גדולים, המכוונים חכמה, גבורה ויופי.

החוכמה מכוונת אותנו בכל מעשנו,

הגבורה תומכת בנו בעת סכנה ובפני מכשולים,

וה**יופי** מקשט את פנימיותו של האדם.

הם מסמלים את **המלך שלמה**, **חירם מלך צור** ו**חירם אביו:**

המלך שלמה, החכם מכל אדם, שהקים את בית המקדש

בירושלים והקדישו לעבודת האל,

חירם מלך צור אשר בכוחו תמך במלך שלמה באנשים ובחומרים

ו**חירם-אביו** האמן המחונן, אשר בכישרונו הרב באומנות הוסיף

יופי ופאר לבינין.

הואיל וסגנונות האדריכלות לא נודעו בשמות חכמה כוח ויופי,

אנו מייחסים אותם לשלושת הסגנונות המפורסמים ביותר בימי

קדם, **היוני**, **הדורי** ו**הקורינתי**.

תקרתה של הלשכה בונים חופשים היא בדמות חופה שמימית רבת-גוונים, עד רום-רקיע.

אנו מקווים להגיע למרומים בעזרת סולם, המכונה בספרים "סולם יעקב".

לסולם זה הרבה שלבים, המסמלים את מידות המוסר, אולם העיקרים הם שלושה: אמונה תקווה וצדקה. אמונה באדריכל של היקום תקווה בפדות ובהצלה, וצדקה לכל בני-אדם.

בלוחות השונים אנו יכולים לראות ששלושת המידות המוסר , העיקריות: אמונה (faith), תקווה (hope) וצדקה (charity) מסומלות בצורות שונות. האמונה על ידי צלב או מלאך המחזיק ספר, התקווה על ידי עוגן או מלך והצדקה על ידי מפתח או מלך. הסולם הזה מוצב על ספר החוק המקודש, כי בעזרת הדברים הכלולים בו אנו לומדים להאמין בחוכמה של דרכי ההשגחה העליונה, ואמונה זו מאפשרת לנו לעלות אל השלב הראשון. בדרך הטבע אמונה זאת מחזקת בנו את התקווה להיות שותפים להבטחות המבורכות הכלולות בספר. אולם השלב השלישי והאחרון, הצדקה, כולל הכל, והבונה החופשי שחונך במידה זו במובנה הנעלה ביותר יחשב בצדק כמי שהגיע לפסגת הבניה החופשית.

פסגה זאת היא דרך משל, ארמון רוחני המוסתר מעיני בני תמותה על ידי הרקיע זרוע הכוכבים, המתואר בלשכותינו על ידי שבעה כוכבים. הם מסמלים גם שבעה בונים חופשים חוקים, שבלעדיהם אין לשכה שלמה, ושום מועמד לא יכול להתקדש בתוכה.

בתוך ההיכל יש קישוטים, כלים, ועדיים. הקישוטים הם רצפת הפסיפס, הכוכב הזוהר ובזר המשונן או המשובץ.

הפסיפס מפאר את רצפת הלשכה, הכוכב הזוהר הוא ההוד שבמרכז, המשונן הוא מסגרת תשבץ סביב.

כלי הלשכה הם: הספרים של החוק המקודש, והמחוגה והמזווית שעליהם. הספר מכוון את אמונתנו ועליו יתחייב המועמד לבניה החופשית. המחוגה והמזווית בהתחברן יחד, יכוונו את מעשינו ואורחות חיינו.

העדיים הם שישה: שלשה עדיים נדים ושלושה בלתי נדים. שלושה הראשונים הם המזווית, הפלס והאנך, ושלושה האחרונים: הלוח, אבן הגוויל ואבן הגזית.

העדיים הנדים מכונים כך כי הנשיא והמפקחים נושאים אותם עליהם ומעבירים אותם לממלאי מקום בערב הקידושין. המזווית מציינת את הנשיא, הפלס את המפקח הראשון והאנך את המפקח השני.

העדיים הבלתי נדים מכונים כך, כי הם נמצאים במקום קבוע בלשכה ומהם לומדים האחים את תורת המוסר. הלוח המיועד לנשיא המדריך בו את האחים, אבן הגוויל, המשמשת את התלמיד לעבודה ולרישום, האבן הגזית מיועדת לאמן מומחה יותר, לבחון וליישר את העדיים.

בכל לשכה חוקית ומסודרת כהלכה מסומנת בחזית המזבח נקודה בתוך עיגול, ממנה לא יתעה הבונה החופשי. מצפון ומדרום לעיגול

זה עוברים שני קווים גדולים מקבילים: אחד מסמל את מושה והשני את שלמה המלך. על חלקו העליון של העיגול נמצאים הספרים, אשר עליהם מוצב סולם יעקוב. אם נשים ליבנו ללמוד היטב את הספר ולשמור את חוקיו ומשפטיו, כפי שעשו שני אלה, נזכה להגיע אל האמונה הצרופה. בעברנו את העיגול מן ההכרח שניגע גם בקווים המקבילים וגם בספר, ובהיותנו מוקפים כל אלה, לא נוכל לטעות בדרכינו.

המילה לוואיס פרושה כוח, והיא מתוארת בלשכה על ידי פסי-מתכת אחוזים באבן, היוצרים מעין מלחצת, המאפשרת לבונה המעשי להעלות אבנים לגובה הדרוש כדי לקבען במקומן הנכון. המלה לוויס משמשת גם כינוי לבנו של בונה חופשי. חובתו של הלוואיס לשאת בעול עם חום היום, ולשחרר מהנטל את הוריו הזקנים, לתמכם ולסועדם בצר להם, להסב להם אושר ונחת באחרית ימיהם. בזכות זאת יתקבל אל הבניה החופשית בגיל מוקדם יותר, ולפני אחרים גדולים ונכבדים ממנו.

בארבע כנפות הלשכה תלוים ארבע גדילים, המסמלים את ארבעת המידות העיקריות: מתנינות, אומץ-רוח, זהירות וצדק. התכונות המציינות כל בונה חופשי הן מוסר, כבוד ורחמים, בהם הצטיינו אחינו הקדמונים, אשר מקומן תמיד בליבו של כל בונה חופשי.

אחיי

עכשיו הינכם מצוידים בידע הנחוץ לכל התלמידים בונים חופשים, ותהיו בעתיד הקרוב ראויים להעברה לדרגה הבאה.